

Marktconsultatie:

ABC Opdrachtenstructuur Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond (GRJR)

Verslag Digiloog

Digiloog 23 maart 2021

1. Opening

Voorzitter Jan Smid geeft aan dat deze bijeenkomst volgt op de door de verschillende aanbieders ingediende antwoorden op de in de marktconsultatie gestelde vragen.

In deze sessies wordt ingezoomd op de door de aanbieders aangegeven risico's en kansen op een aantal onderdelen, te weten:

- De schotten;
- Integraliteit;
- Het zorglandschap;
- De transformatie;
- De client.

2. Presentatie

Door Ellen Kortekaas wordt aan de hand van een Power Point presentatie een nadere toelichting gegeven op de totstandkoming van de gekozen opdrachtstructuur.

3. Digiloog

Voorafgaand aan de bespreking van de hierboven genoemde onderdelen zou Jan Smid graag van de aanwezige aanbieders willen horen of zij de ABC-opdrachtstructuur ervaren als een ingrijpende stelselwijziging alsook welke risico's zij in dat kader zien.

Marnix van de Kerkhof geeft aan dat er nog niet zo heel erg gesproken wordt over de specifieke wijze van inkoop en financiering. Mochten deze kaders niet te veel overhoop worden gegooid, kan het met de stelselwijziging meevallen. Zijn advies is dan ook om bijvoorbeeld de wijze van bekostiging niet op de schop te gooien.

Ernst-Jan van Keulen vindt het positief dat met de gewijzigde opdrachtstructuur minder schotten komen en dat daardoor de mogelijkheden om meer/beter te transformeren toenemen. Verder geeft hij aan dat momenteel de “systeemaanbieders” zelf de specialistische zorg inkopen en dat in de praktijk goed werkt. Ernst-Jan zou er een voorstander van zijn om de aanbieders in A en B bij elkaar te voegen en daarbij gebruik te (blijven) maken van bijvoorbeeld hoofd- en onderaannemerschap.

Linda van Gulik haar zorg zit hem niet zo zozeer in de wijziging van de opdrachtenstructuur, maar in het vervallen van de individuele integrale opdracht.

- Risico's en kansen ten aanzien van de schotten tussen de verschillende aanbieders en de mogelijkheid op of- en af te schalen:

Frans van der Heijden meent dat een groot voordeel van de voorgestelde opdrachtstructuur is dat ze erop gericht zijn om te ontschotten. Hij ziet met de voorgestelde opdrachtstructuur meer mogelijkheden op het vlak van innovatie en transformatie.

Ansgar Willensborg merkt op dat de huidige constructie rondom hoofd- en onderaannemerschap administratief zeer belastend is. Hij is er voorstander van om een andere constructie te bedenken om dit proces administratief luv te maken.

Marijke Kruijt neemt aan dat onder opdracht B de drie milieuvorzieningen vallen en vraagt zich af wie erop aanstuurt dat kinderen op een open residentiële plek terecht komen.

Tanja Otte vult aan dat de insteek zou moeten zijn dat in A zoveel mogelijk zorg wordt ingezet die met elkaar samenhangt. Alle hulp die in de regio georganiseerd wordt, zou in A moeten worden gestopt en daarin dienen de aanbieders met elkaar samen te werken. B is daarbij aanvullend op A. Als je crisis in B zet, creëer je een schot die erg onhandig kan zijn.

Frans Kamsteeg stelt vast dat er door de GRJR goed is geluisterd, onder andere in de vorige marktconsultatie. Het vraagstuk van hoofd- en onderaanneming zou als een apart vraagstuk moeten worden behandeld. Onderaanneming moet niet verplicht worden.

Ernst-Jan van Keulen merkt op dat het risico bestaat dat de aanbieders in B en C als ventiel gaan fungeren voor de aanbieders in A doordat verwijzers niet naar de A-aanbieders doorzetten, maar naar de B of C-aanbieders. Dit creëert een achterdeur en belemmert de integraliteit en de transformatie.

Marnix van de Kerkhof vult aan dat het van belang is om de opdrachten/aanbieders af te bakenen en ook te zorgen voor toezicht en/of sturing op de toegang/verwijzingen. Verder benadrukt Marnix dat het schakelen tussen opdrachten grote voordelen heeft. De integraliteit voor de zorgaanbieder is van groot belang. Hij doet een oproep om geen nieuwe schotten te creëren. Dit is een belangrijke voorwaarde.

Ireza Versteeg ziet de nieuwe indeling als een nieuwe kans. Zeker in onderdeel A zal dit zorgen voor ontschotting. De aanbieders hebben de vele percelen als administratieve last ervaren. Er kan in dit nieuwe voorstel veel sneller getransformeerd worden. Het huidige systeem heeft te veel schotten.

Linda Voetman wijst op het risico in de poule voor de C-aanbieders. Er moet voldoende capaciteit beschikbaar zijn en blijven ook als er geen of in mindere mate een beroep wordt gedaan op deze aanbieders.

Ruud Groot meent dat de voorgestelde indeling en verschillende rollen goed kunnen helpen om bepaalde inkoopdoelstelling te behalen, maar dan moet de indeling wel op een juiste wijze plaatsvinden. Hij vraagt zich af of dat nu het geval is.

- Risico's en kansen ten aanzien van de integraliteit:

Linda Voetman vindt het een groot risico als de verplichting voor de individuele aanbieder wegvalt. Als de individuele verplichting er niet meer is, staat het dan nog wel stevig? Zij wijst verder ook op allerlei initiatieven die de aanbieders de afgelopen jaren hebben ondernomen om te werken aan integraliteit. Wat gebeurt er met alle deze initiatieven?

Frans Kamsteeg is het met Linda eens. We moeten de ingezette ontwikkelingen niet frustreren. Hij vraagt zich af of dit onderdeel niet geïncorporeerd kan worden in de transformatie.

Marnix van de Kerkhof vindt het terugtrekken van de plicht om integrale zorg te leveren per aanbieder eveneens riskant. Hij vreest voor te (veel) vrijblijvendheid van de onderlinge afspraken. Het huidige stelsel geeft rust en duidelijkheid over waar de opdracht belegd is.

Ireza Versteeg wijst erop dat erop dat ondanks de huidige integrale afspraken er nu ook sprake is van schotten. In de nieuwe opzet moet het mogelijk zijn om de integrale opdracht weg te leggen bij een beperkt aantal systeemaanbieders in A.

Ansgar Willensborg vraagt zich af wat deze wijziging betekent voor de samenwerking met de wijkteams. Ook hier ziet hij schotten en deze zou hij graag verkleind willen zien. Verder meent hij dat regie door de wijkteams van belang is voor het behoud van integraliteit

Jan Smid reageert daarop en wijst op de noodzaak en functie van casusregie.

- Risico's en kansen voor het Zorglandschap

Jan Smid geeft aan dat de GRJR meent met de voorgestelde opdrachtstructuur beter aan te sluiten bij het profiel van de aanbieders en de behoefte van de aanbieders om te kunnen schakelen.

Tanja Otten wijst op de situatie in Amsterdam. Daar wordt gewerkt met 10 kernpartners die de trajectregie op de inhoud voeren. A-aanbieders zorgen ervoor dat er niet te veel kinderen in B worden weggezet.

Ernst-Jan van Keulen kan zich vinden in het uitgangspunt om alle zorg bij de A-aanbieders neer te leggen, maar meent dat ook de specialisten een plek moet worden geboden in het zorglandschap, zonder een schot tussen A en B.

- Risico's en kansen voor de Transformatie

Jan Smid merkt op dat er al veel gezegd is over op- en afschalen.

Tanja Otten merkt op dat maatwerk mogelijk moet blijven.

Linda Voetman oppert om een clientreis in bijvoorbeeld in 5 casussen te doorlopen, zodat we kunnen zien waar een client tegen aanloopt. Een soort uitvoeringstoets.

Ansgar Willensborg juicht dit voorstel toe en vult aan om in de clientreis drie doelen/resultaten te formuleren:

- Snelheid
- Goede hulp
- Een gezin een plan

- Risico's en kansen voor de client

Jan Smid stelt vast dat deze deels af te leiden is van de zaken die hiervoor zijn besproken.

Frans Kamsteeg is van mening dat de voorgestelde opdrachtenstructuur het voor de client en het gezin vergemakkelijkt. Ook hulpverleners zullen blij zijn met deze indeling omdat het systeem als geheel minder belemmerend zal zijn.

Marnix van de Kerkhof doet ook de oproep om de stem van de client mee laten wegen.

Jan Smid geeft aan dat de jeugdigen en ouders inmiddels al een keer zijn geconsulteerd, door tussenkomst van het JSO. Dit rapport is inmiddels gepubliceerd op de site van de GRJR

4. Sluiting

De voorzitter sluit de bijeenkomst onder denkzegging voor de bijdragen van de deelnemers.

